

[Glistrup.]

motiveringen for fremsættelsen skal henvises til bemærkningerne til forslaget.

Jeg tillader mig ligeledes at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om oplærvning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Forhøjelse af den skattefri bundgrænse for 1976)*, idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvises til bemærkningerne til forslaget.

Jeg tillader mig endelig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Ophævelse af privatforbrugsbeskatningen)*, idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvises til bemærkningerne til forslaget.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Som medlemmerne af det høje ting sikkert vil erindre, fremsatte jeg i sidste samling forslag til lov om fisketegn (Folketingstidende 19. juni 1975, spalte 7083-84). Den betænkning, der blev afgivet af det fiskeriministerielle udvalg, der forberedte lovforslaget, blev samtidig tilstillet folketinget. Lovforslaget nåede imidlertid ikke at blive færdigbehandlet i sidste folketingssamling, hvorfor jeg tillader mig for det høje ting at genfremsætte *forslag til lov om fisketegn* i uændret skikkelse.

Jeg håber, at de interesserede medlemmer af det høje ting samt de berørte organisationer i sommerens løb har haft lejlighed til at overveje og drøfte den her foreslåede nyordning på fiskeriets område. Dette var bl. a. baggrunden for, at regeringen på et relativt sent tidspunkt i sidste samling fremsatte lovforslaget for folketinget.

Jeg skal ikke her gentage, hvad jeg sagde ved fremsættelsen af lovforslaget i juni måned, men understrege, at det fra den overvejende del af fiskeriorganisationernes side gennem mange år har været et ønske, at en fisketegnordning gennemføres. Selv finder jeg det meget positivt, at de kredse, der for størstedelens vedkommende vil være dem, der kommer til at betale afgift for løsning af fisketegn, selv har foreslået ordningen, således at man tilvejebringer midler, der gør det muligt i langt højere grad end tidligere

at pleje vore fiskebestande i ferske og salte vande.

Lovforslaget, der ikke omfatter egentligt erhvervsfiskeri i saltvand, skønnes ikke at ville medføre administrative omkostninger af betydning for det offentlige, idet de administrative omkostninger, der er forbundet med fisketegnordningen, vil blive afholdt af den efter loven foreslåede fisketegnfond.

Når det i bemærkningerne til lovforslaget er foreslået, at det foreløbig er hensigten at fastsætte fisketegnafgiften til 20 kr. pr. kalenderår, skal dette kun opfattes som et vejledende forslag, idet jeg ikke har lagt mig fast på noget bestemt beløb på nuværende tidspunkt, men afventer udfaldet af de forhandlinger med fisketegnfondens bestyrelse, der er forudset efter lovforslagets § 3, stk. 2.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget samt til betænkningen fra det fiskeriministerielle udvalg, skal jeg herefter anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om elforsyning*.

Lovforslaget bygger på det lovforslag, som jeg fremsatte i marts i år, og på den grundige behandling, dette forslag har været underkastet her i tinget og i det energipolitiske udvalg.

Formålet med lovgivningen er fortsat at skabe grundlag for sikring af det nødvendige samfundsmæssige indseende med udviklingen inden for elsektoren, således at der bliver mulighed for at koordinere denne med landets samlede energiforsyning.

Elforsyningsvirksomhederne har gennem en skitse til samarbejdsaftale mellem handelsministeriet og Danske Elværkers Forening søgt at opstille et alternativ til den foreslåede lovgivning. Jeg har over for energipolitisk udvalg nærmere kommenteret denne skitse og vil her blot fremhæve, at det på et så samfundsvigtigt område som landets elforsyning efter min opfattelse ville være i strid med folketingets interesser, om den normale parlamentariske kontrol med forvaltningen, som er knyttet til lovgivning, skulle erstattes med en aftale, der hviler på et konsultationsprincip, hvor handelsministeriet nok skal spørges, men ikke følges i centrale spørgsmål omkring udbygningen af

[Handelsministeren.]

landets elforsyning. Jeg tror også, at en lovgivning som den foreslåede i langt højere grad vil kunne formidle det samarbejde mellem folketinget og regeringen på den ene side og elforsyningsvirksomhederne på den anden side, som må anses for påkrævet.

Under udvalgsbehandlingen af det i marts fremsatte forslag har jeg måttet konstatere, at dette forslag i visse henseender vakte en betydelig modstand, især mod bestemmelserne vedrørende reguleringen af samarbejdet mellem elforsyningsvirksomhederne og strukturændringer til fremme af en rationel og effektiv elforsyning. I samme forbindelse blev også forslaget overgangsbestemmelser kritiseret, idet man fandt ministerens muligheder for vilkårlig nægtelse af bevilling til bestående virksomheder urimeligt vidtgående.

Baggrunden for disse bestemmelser var, at der hos elforsyningsvirksomhederne og hos kommunerne syntes at være delte opfattelser af, hvilken vægt der bør tillægges henholdsvis elforsyningsinteresserne og byudviklingsinteresserne. Uanset disse forskellige opfattelser er det dog lykkedes at gennemføre en betydelig strukturudvikling, og selv om jeg som nævnt ikke kan gå ind for at erstatte lovgivning med en samarbejdsaftale, har jeg dog bemærket mig en række kommentarer fra elværkernes side i forbindelse med skitsen, som jeg tager som udtryk for en vilje til samarbejde såvel indbyrdes som i forholdet til myndighederne.

Som også nævnt i min forelæggelsestale i marts i år lægger regeringen afgørende vægt på, at der opnås en så bred tilslutning til denne lovgivning som muligt. Erfaringerne fra det hidtidige arbejde i tinget omkring energispørgsmålene har vist, at man i folketinget fra flere sider tillægger en sådan enighed væsentlig betydning. Jeg har derfor fundet det rigtigst, at bemyndigelserne til at gennemføre ønskelige strukturændringer tages ud af forslaget samtidig med, at bestående virksomheders ret til at opnå bevilling fastslås i selve lovteksten. Der skulle herefter være et godt grundlag for samarbejde mellem alle interesserede parter. Det vil som hidtil blive en væsentlig opgave for elforsyningsvirksomhederne, for kommunerne og for disses organisationer at overbevise folketinget, regeringen og den enkelte forbruger

af elektricitet om, at der på frivilligt grundlag kan sikres en fortsat forenkling og rationalisering af organisationer og forsyningsområder til gavn for den almindelige forbruger, erhvervslivet og det offentlige.

Til støtte for denne udvikling er lovforslagets overgangsbestemmelser udformet sådan, at sammenslutninger af bestående elforsyningsvirksomheder har samme ret til at opnå bevilling som den enkelte større virksomhed.

Om de bredere perspektiver omkring landets samlede energiforsyning henviser jeg til regeringens erklæring af 6. maj 1975 i tilslutning til handelsministeriets notat af april 1975 om udviklingen i energiforbruget og energipolitiske aktiviteter. Jeg tillægger her udtalelserne om behovet for den størst mulige økonomi i energianvendelsen særlig betydning.

Ved en ændring af lovforslagets bestemmelser om indretningen af elforsyningsvirksomhedernes produktionsanlæg er der nu tilvejebragt mulighed for at sikre den størst mulige nyttevirkning af den anvendte energi, herunder ved kombineret el- og varmeproduktion.

Også mulighederne for at skaffe alternative energikilder blev understreget i regeringserklæringen. Kernekraften som energikilde i elproduktionen synes her at være den eneste mulighed for en mere betydelig formindskelse af vor afhængighed af olie, som vi på nuværende tidspunkt selv kan beslutte os for. Jeg henviser i den forbindelse til det forslag til lov om atomanlæg m. v., som undervisningsministeren agter at genfremsætte, og som vil indeholde bestemmelse om, at lovens ikrafttræden fastsættes ved lov. Der vil herigennem blive mulighed for den principielle stillingtagen til dette spørgsmål, som vi har behov for, bl. a. også når vi skal iværksætte et samlet energiforsknings- og udviklingsprogram tilpasset landets muligheder og ønsker vedrørende tilrettelæggelsen og fordelingen af den fremtidige energiforsyning.

Vindkraften synes efter de seneste undersøgelser at kunne komme i betragtning som energihjæpekilde, og en ændring af lovforslagets bestemmelser om anvendelsen af energi i elproduktionen giver nu mulighed for at påbyde, at f. eks. denne energiform tages i anvendelse, når dette måtte vise sig

[Handelsministeren.]

muligt og hensigtsmæssigt. Jeg er opmærksom på, at elværkerne stiller sig positivt over for dette spørgsmål.

Med disse bemærkninger forelægges lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg. Et tilsvarende forslag blev fremsat i 2. samling i folketingsåret 1974-75, men blev ikke færdigbehandlet.

Forslaget tilsigter at tilpasse bestemmelserne i stærkstrømsloven dels til det af handelsministeren fremsatte forslag til lov om elforsyning, dels til nyere lovregler på ekspropriationsområdet.

I førstnævnte henseende foreslås det at ophæve stærkstrømslovens § 2. Ifølge denne bestemmelse skal elektricitetsrådet have indseende med nyanlæg — produktionsanlæg og ledningsanlæg — for at påse, om anlæggene må anses for hensigtsmæssigt udformet i teknisk og økonomisk henseende. Endvidere skal rådet påse nyanlæggets egenhed med hensyn til at indgå som led i et større forsyningsnet. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om afgørelse af grænsetvister mellem forsyningsvirksomheder.

Når forslaget til lov om elforsyning er gennemført, er stærkstrømslovens § 2 overflødig.

I øvrigt går forslaget ud på en ændring af bestemmelserne om, hvorledes fremgangsmåden ved ekspropriation til stærkstrømsanlæg skal være. Efter den gældende ordning er det således, at bestemmelserne i den såkaldte almindelige ekspropriationsproceslov fra 1964 skal følges, hvis man skal erhverve arealer til kraftværker m. v., og disse regler skal også følges, hvis fremførelse af stærkstrømsledninger kræver fjernelse af bygninger, skov eller andre hindringer. I øvrigt foretages ekspropriation til ledningsfremføring efter de detaljerede bestemmelser i stærkstrømslovens §§ 10-14. Det foreslås nu, at reglerne i loven fra 1964 skal følges i alle tilfælde, hvori man skal igennem med større ledningsanlæg, nemlig sådanne, som er beregnet for spændinger på 50 kV og

derover. Både efter 1964-lovens og efter stærkstrømslovens system skal ministeren for offentlige arbejder træffe en beslutning om, at der kan ske ekspropriation, men efter de særlige regler i stærkstrømsloven træffer ministeren sin beslutning efter indstilling fra elektricitetsrådet, uden at en forudgående besigtigelse i marken nødvendigvis behøver at være sket, medens 1964-lovens system bevirker, at den endelige beslutning på grundlag af ministerens bemyndigelse træffes af en ekspropriationskommission efter besigtigelse på stedet. Det synes naturligt for større ledningsanlægs vedkommende at følge samme regler, som sædvanligvis gælder, når staten og koncessionerede virksomheder skal erhverve rettigheder over fast ejendom ved ekspropriation.

For de mindre ledningsanlægs vedkommende skal de særlige regler i stærkstrømsloven fortsat kunne anvendes. Dog foreslås det for at undgå konflikter i relation til loven om by- og landzoner, at ministeren kun kan tillade ekspropriation efter disse regler, hvis vedkommende amtsråd eller kommunalbestyrelse giver tilslutning.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51. (Indkomstbeskatning), idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvise til bemærkningerne til forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lembourn) (KF):

Jeg skal hermed på fremskridtspartiets, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes vegne fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ændring af vilkårene for radio- og tv-spredning.

Tv- og radiospredning må betragtes som et kommunikationsmiddel på linje med dagspresse, ugeblade, magasiner, bogudgivelser etc. Ingen ville finde det naturligt, at der kun var én institution, som kunne udgive aviser, tidsskrifter, bøger. Principielt er det